

ри пмѣтъ въ гресѣтъ, най мѣчително отъ сички-те тюр-
аѣи на смѣрть-та .

Има и такива тежрдѣ чѣдны примѣры, че живи
заровани-те челсѣѣи са утѣрвани отъ втора смѣрть,
съ скоро-то разраване на гресѣтъ имѣ.

Дерптскіѣтъ Префесоръ Валтеръ напечаталъ слѣ-
дѣюще-то тѣврдѣ замѣчательно слѣчабане, кое-то мѣ
сскѣшилъ Лифландскіѣтъ Пастеръ (попъ) Бергѣвенъ,
отъ Иксѣила, оскѣло градѣтъ Рига: една селска мома, за
коя-то отъ време мѣслили че е непразна, излазѣла каде
вечеръ-та отъ село, и са завѣрнала кѣсно презъ ношъ-та
съ премѣнено лице (бѣадна или желта). Отъ неотстѣп-
но-то испѣтѣване на Господарка-та ѣ, та напослѣдокъ
ѣ исповѣдала че родила умрѣло дѣте и го закопѣла въ
земѣ-та. Като са сѣмнѣло господарка-та, майка ѣ и
саѣгина-та (ѣо родила), зѣли една аспѣта, и утишѣле
на показѣно-то мѣсто, кое-то бѣло дѣволѣно на далѣчъ
отъ село-то, за да са наѣчатъ да ли наистина имѣ
е казѣла. Тѣ наѣтрили на пасѣчѣнѣтъ бѣгѣ скоро
исѣпанѣ влажна земѣла, и като порѣзѣвали съ аспѣта-
та въ дѣвѣчина [на двѣ пѣди, завѣчили рѣгѣска (ха-
сѣрѣ), въ това сѣѣе-то време имѣ са зачѣлъ младен-
чѣски плачъ, като порѣзѣвали сѣѣе малко въ дѣвѣчина
тѣ наѣтрили, голо новѣрѣжденно-то живо момѣче, кое-
то подѣръ 4 дѣна дѣнесли на Пастѣра да го вѣрѣсти.
Това дѣте стѣмѣло въ земѣ-та 5 пѣди на дѣвѣчина
спѣредъ показѣванѣ-то на господарка-та 11 саѣхѣта; а
спѣредъ сѣитѣнѣ-то на Г. Валтѣра най малко 6 саѣхѣта
(Бѣрѣлинъ 1844 година) .

Въ Кѣлрмонъ, въ Оѣверѣна, закопѣли единъ монаѣхъ
(каѣлѣгерѣанъ), на коѣ-то въ истѣинѣ-то умѣранѣ никѣй